

L'oceanògraf Carlos M. Duarte, Premi Ramon Margalef d'Ecologia 2019

- El jurat valora Duarte com un “científic versàtil” que “posa l'accent en les solucions oceàniques a alguns dels problemes ambientals més importants d'aquest segle”
- Una de les seves troballes, l'anomenat carboni blau, ha estat àmpliament adoptada per la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic com una contribució fonamental per mitigar-lo
- És la quinzena edició d'aquest premi, el més important que concedeix la Generalitat, juntament amb el Premi Internacional Catalunya

El doctor Carlos M. Duarte serà guardonat amb el Premi Ramon Margalef d'Ecologia 2019. El jurat d'aquest guardó, el més important que atorga la Generalitat, juntament amb el Premi Internacional Catalunya, ha decidit que el guardó recaigui sobre aquest oceanògraf, nascut a Portugal però de nacionalitat espanyola, pels seus descobriments i avenços científics. **“És un líder mundial en ecologia marina i oceanografia biològica”**, destaquen els membres del jurat. Una de les seves troballes, l'anomenat carboni blau, ha estat

adoptada per la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre Canvi Climàtic com una contribució fonamental per mitigar el canvi climàtic. El premi el lliurarà el president de la Generalitat, Quim Torra, el 18 de novembre. A més de rebre el guardó, Duarte participarà en altres activitats a la Facultat de Biologia de la UB, a l'Institut de Ciències del Mar i a l'Institut d'Estudis Catalans, on es trobarà amb estudiants de batxillerats científics.

En la quinzena edició d'aquest premi, el jurat ha valorat Duarte com un **“científic versàtil, amb aportacions destacades que van des dels tròpics fins als ecosistemes polars, dels grans organismes fins als microbis i dels sistemes costaners fins a l'oceà obert”**. També destaquen que és “un

■ Comunicat de premsa ■

ecòleg profundament compromès a comunicar els descobriments científics a un públic més ampli i que posa l'accent en les solucions oceàniques a alguns dels problemes ambientals més importants d'aquest segle”.

Entre molts descobriments i avenços científics, Duarte ha demostrat la importància global dels ecosistemes marins d'aigües poc profundes, els 'boscós ocults de la biosfera', i que els ecosistemes, com ara els herbeis de fanerògames marines, segresten grans quantitats de carboni. Per tant, la seva protecció, manteniment i millora són clau per a la protecció, el manteniment i la millora del medi ambient.

El professor Duarte ha tingut un èxit especial a l'hora de combinar l'ecologia marina fonamental i les necessitats socials tant per explorar problemes en ecologia marina com per buscar solucions a problemes socials. En aquest sentit, ell i els seus col·legues van demostrar que els ecosistemes costaners vegetats actuen com a embornals de carboni i, posteriorment, el carboni és enterrat en els sediments costaners. Van anomenar aquesta troballa carboni blau i ha estat molt influent en les negociacions sobre el canvi climàtic i àmpliament adoptada per la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic com una contribució fonamental per mitigar el canvi climàtic.

També va organitzar i dirigir l'Expedició de Circumnavegació Malaspina per avaluar l'estat de l'oceà mundial, amb la participació de més de 400 científics de tot el món. L'expedició va fer descobriments clau sobre el funcionament i la biodiversitat de l'oceà fosc i ha proporcionat una col·lecció de dades i mostres sense precedents per a investigacions posteriors.

Dirigeix la primera expedició espanyola a l'oceà Àrtic

Carlos Manuel Duarte Quesada (Lisboa, 27 de juliol de 1960) és un científic espanyol, especialitzat en el camp de l'oceanografia. El 1982 es va llicenciar en Biologia a la Universitat Autònoma de Madrid, i el 1987 es va doctorar a la Universitat McGill del Canadà. S'ha dedicat a la recerca de l'ecologia d'ecosistemes aquàtics, marins i d'aigua dolça, el funcionament, paper global i conservació des dels quals ha investigat a escala planetària en llacs, embassaments, rius, rierols, aiguamolls, estuaris i oceans.

Ha estat professor adjunt a l'Institut de Ciències del Mar del CSIC, a Barcelona (1989-1990) i al Centre d'Estudis Avançats de Blanes (1990-1998), i professor de recerca a l'Institut Mediterrani d'Estudis Avançats (IMEDEA) del CSIC-Universitat de les Illes Balears (1999-2014). Va dirigir la primera expedició espanyola a l'oceà Àrtic i també l'Expedició Malaspina (2010-2011). El 2014 va

■ Comunicat de premsa ■

---

treballar per a l'Institut dels Oceans de la Universitat d'Austràlia Occidental per investigar els esculls de corall, i posteriorment, es va incorporar al Red Sea Research Center de la King Abdullah University of Science and Technology de l'Aràbia Saudita, des d'on investiga actualment el flux del carboni i el metabolisme en els ecosistemes aquàtics i el paper de la biota marina en fluxos biogeoquímics, l'ecologia i el paper dels hàbitats costaners o l'ecosistema global de l'oceà.

Entre altres càrrecs, ha estat president de l'Associació Americana de Limnologia i Oceanografia (ASLO) (2007-2010) i ha rebut diverses distincions, com el Premi Nacional d'Investigació Alejandro Malaspina (2007), el Premi Rei Jaume I de Recerca en Protecció de la Naturalesa (2009) o el Carlo Heip en Ciències de Biodiversitat Marina (2018).

Reconeixement als líders de l'ecologia

Amb el [Premi Ramon Margalef d'Ecologia](#), la Generalitat distingeix des del 2004 persones d'arreu del món que treballen per avançar en la descoberta de la ciència ecològica. Es concedeix en honor a la memòria del professor Ramon Margalef (Barcelona, 1919-2004), un dels màxims exponents mundials, reconegut per la seva contribució en la tasca científica i intel·lectual en el camp de l'ecologia moderna. Aquest any 2019 se celebren precisament els 100 anys del seu naixement, amb una sèrie d'actes arreu del país.

El premi, que compta amb una dotació de 80.000 euros i una obra d'art en memòria de Ramon Margalef, s'atorga després d'analitzar el seguit de candidatures presentades cada any per institucions universitàries, escoles superiors, centres de recerca, acadèmies científiques o amb branques científiques, i altres institucions de finalitat anàloga. Fins avui han estat premiats Paul Dayton, John Lawton, Harold Mooney, Daniel Pauly, Paul Ehrlich, Simon Levin, Juan Carlos Castilla, Daniel Simberloff, Sallie Chisholm, David Tilman, Robert Ricklefs, Josep Peñuelas i Sandra Díaz.

22 de juliol de 2019